

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Vyhledat Právníka](#) > [Druhy Právnických Profesí](#) > France

Druhy právnických profesí

Obsah zajišťuje

Francie

Francie

V tomto oddíle najdete přehled jednotlivých právnických povolání.

Právníká povolání – úvod

Soudci

Organizace

Ve Francii jsou soudci z povolání (*magistrats*) kariéerními soudci a dělí se na soudce s rozhodovací pravomocí, kteří projednávají soudní věci, a státní zástupce, kteří pracují pro státní zastupitelství (*ministère public* nebo *parquet*). Soudci s rozhodovací pravomocí jsou podle místa, které jim náleží v soudní síni, často označováni jako „soudci stolice“ (*magistrats du siège*), zatímco státní zástupci, kteří pracují pro státní zastupitelství, jsou označováni jako „stojící soudci“ nebo „soudci parketu“ (*magistrats du parquet*).

Soudci s rozhodovací pravomocí rozhodují spory, které jsou jim předkládány; úlohou státního zastupitelství je zastupovat veřejný zájem a zajistit řádné uplatňování práva. Pravidla upravující povolání soudce jsou stanovena v nařízení (*ordonnance*) č. 58-1270 ze dne 22. prosince 1958 o institucionálním zákonu (*loi organique*) o postavení soudců a státních zástupců. Podle článku 1 uvedeného nařízení mohou být soudci v různých fázích své profesní kariéry jmenováni do funkce soudce s rozhodovací pravomocí, nebo přiděleni ke státnímu zastupitelství. Tato koncepce je známa jako zásada jednoty soudního sboru, která byla opětovně potvrzena Ústavní radou, jmenovitě jejím rozhodnutím ze dne 11. srpna 1993. Všichni soudci a státní zástupci jsou součástí soudní moci, jak vyžaduje článek 66 Ústavy v zájmu ochrany osobních svobod. Existuje však řada rozdílů z hlediska předpisů, kterými se řídí: soudci nepodléhají pokynům nadřízeného orgánu v rámci hierarchie a mají zaručenu nepřeložitelnost, to znamená, že nemohou být přiděleni k výkonu jiné funkce či na jiné místo bez svého souhlasu. Liší se i způsob jejich jmenování: soudci jsou jmenováni se souhlasem Nejvyšší soudní rady (*Conseil supérieur de la magistrature*) nebo na návrh této rady, a to v případě soudců kasačního soudu, prvních předsedů odvolacích soudů a předsedů soudů; Nejvyšší soudní rada má disciplinární pravomoci vůči všem soudcům s rozhodovací pravomocí. Na druhé straně státní zástupci při státním zastupitelství jsou jmenováni po konzultaci Nejvyšší soudní rady s ministrem pověřeným předkládáním návrhů na jmenování a výkonem disciplinárních pravomocí.

Většina soudců a státních zástupců je přijímána na základě výběrového řízení (*concours*). K účasti v prvním výběrovém řízení, které je určeno pro studenty, musí mít uchazeči diplom potvrzující vzdělání v délce rovnající se minimálně čtyřletému vysokoškolskému vzdělávání, tedy magisterskému stupni studia. Uchazeči, kteří ve výběrovém řízení uspějí, jsou jmenováni justičními čekateli (*auditeurs de justice*) a následně všichni absolvují stejnou odbornou přípravu na francouzské Národní škole pro soudce a státní zástupce (*École nationale de la magistrature* – ENM). Existují i možnosti přímého vstupu do řad soudního sboru. Po ukončení školy ENM jsou čekatelé na základě jmenovacího dekretu (*décret*) přiděleni k určitému soudu.

Kromě svých soudních funkcí vykonávají vedoucí představitelé soudů (předseda a státní zástupce nebo první předseda a nejvyšší státní zástupce) také správní úkoly, například pokud jde o rozvrh jednání.

Dne 1. ledna 2018 působilo ve funkci 8 412 soudců, z toho 7 881 u soudů prvního stupně nebo státního

zastupitelství.

Nejvyšší soudní rada

Ustanovení týkající se Nejvyšší soudní rady (*Conseil supérieur de la magistrature* – CSM) jsou obsažena v článku 65 Ústavy. Ústavní zákon z 23. července 2008 změnil složení Nejvyšší soudní rady a její pravomoci v oblasti jmenování a stanovil, že se na radu mohou obracet osoby podléhající pravomoci soudu. Prezident republiky již není členem Nejvyšší soudní rady.

Zasedání grémia příslušného pro záležitosti soudců předsedá první předseda kasačního soudu. Mezi členy grémia dále patří pět soudců a jeden státní zástupce, jeden člen Státní rady (*Conseil d'État*) touto radou jmenovaný, jeden advokát (*avocat*) a šest kvalifikovaných osob, které nejsou členy parlamentu ani součástí systému obecných či správních soudů. Prezident republiky, předseda Národního shromáždění (*Assemblée nationale*) a předseda Senátu jmenují po dvou kvalifikovaných osobách.

Zasedání grémia příslušného pro záležitosti státních zástupců předsedá nejvyšší státní zástupce (*procureur général*) při kasačním soudu. Mezi členy grémia dále patří pět státních zástupců a jeden soudce, jeden člen Státní rady, advokát a šest výše uvedených kvalifikovaných osob.

Grémium Nejvyšší soudní rady příslušné pro záležitosti soudců předkládá návrhy na jmenování soudců kasačního soudu, prvních předsedů odvolacích soudů (*cours d'appel*) a předsedů obecných soudů prvního stupně (*tribunaux de grande instance*). Ostatní soudce lze jmenovat pouze se souhlasem grémia.

Toto grémium jedná také jako disciplinární komise pro soudce. V takovém případě zahrnuje i soudce, který je členem grémia Nejvyšší soudní rady příslušného pro záležitosti státních zástupců.

Grémium Nejvyšší soudní rady příslušné pro záležitosti státních zástupců se vyjadřuje ke jmenování těchto státních zástupců. Vydává také stanovisko k disciplinárním opatřením přijatým ve vztahu k státním zástupcům. V takovém případě zahrnuje kromě členů uvedených v třetím odstavci článku 65 také státního zástupce, který je členem grémia Nejvyšší soudní rady příslušného pro záležitosti soudců.

Státní zastupitelství

Organizace

Státní zástupci v rámci státního zastupitelství jsou povinni jednat v zájmu společnosti, kterou zastupují, a vyžadovat uplatňování práva.

S výjimkou nejvyššího státního zastupitelství (*parquet général*) při kasačním soudu, které má zvláštní postavení, tvoří státní zastupitelství ve Francii hierarchickou pyramidovou strukturu podléhající pravomoci ministra spravedlnosti. Článek 30 trestního řádu stanoví, že ministr spravedlnosti řídí politiku v oblasti trestního soudnictví, kterou určuje vláda. Ministr je povinen zajistit jednotné uplatňování této politiky v celé zemi. Za tím účelem může ministr státním zastupitelstvím vydávat obecné pokyny týkající se politiky v oblasti trestního soudnictví.

U každého obecného soudu prvního stupně (*tribunal de grande instance*) státní zástupce (*procureur de la République*) řídí státní zastupitelství složené z několika jemu podřízených státních zástupců. Tento státní zástupce řídí úřad, rozděluje úkoly a služby mezi své náměstky (*procureurs adjoints*) a zástupce (*vice-procureurs* a *substituts*). Státní zástupce, který řídí státní zastupitelství, pak sám jedná pod kontrolou a vedením nejvyššího státního zástupce (*procureur général*).

Nehledě na toto hierarchické uspořádání je sbor státního zastupitelství považován za nedělitelnou jednotku: asistent státního zástupce může konat, aniž by k tomu potřeboval zmocnění svého nadřízeného, a každý jeho úkon zavazuje sbor státního zastupitelství jako celek.

Úloha a funkce

Funkce státního zastupitelství se týkají zejména prosazování trestního práva. Státní zastupitelství řídí vyšetřování a provádí nebo zajišťuje provádění veškerých úkonů nezbytných pro stíhání trestných činů. Dle svého uvážení

rozhoduje, jaký další postup zvolit v případech trestné činnosti (například zahájení předběžného soudního řízení (*ouverture d'une information judiciaire*), postoupení věci soudu k projednání (*renvoi devant une juridiction de jugement*) nebo zastavení řízení (*classement sans suite*)). Jeho povinností je účastnit se jednání před soudem; státní zástupce účastníci se jednání může svobodně učinit ústní podání, která považuje za nevhodnější pro účely řádného výkonu spravedlnosti (týkající se skutkové podstaty, povahy obviněného a trestu). Státní zastupitelství rovněž zajišťuje výkon trestů.

Státní zastupitelství odpovídá za ochranu ohrožených nezletilých osob a má určité občanskoprávní funkce (týkající se například statusu osob v matrikách narození, sňatků a úmrtí), administrativní funkce (např. ve věci podniků s licencí k prodeji alkoholu, periodického tisku nebo přímého marketingu) a komerční funkce (např. pokud jde o určitá insolvenční řízení).

Úloha a funkce soudců s rozhodovací pravomocí jsou vysvětleny na stránce věnované obecným soudům.

Laičtí soudci (*juges non professionnels*)

Dočasně jmenovaní laičtí soudci (*magistrats exerçant à titre temporaire*)

Aby se správa justice přiblížila občanům, může být jako dočasně jmenovaný laický soudce (*magistrat exerçant à titre temporaire* - MTT) přijat zástupce občanské společnosti, aby poskytoval dočasnou pomoc systému soudnictví podle článku 41-10 a násl. nařízení (*ordonnance*) č. 58-1270 ze dne 22. prosince 1958, kterým byl přijat institucionální zákon (*loi organique*) o postavení soudců, v platném znění.

Zvláštní rys této funkce spočívá v tom, že dočasně jmenovaní laičtí soudci mohou po dobu určitou vykonávat povinnosti soudce okresního soudu, soudce policejního soudu a/nebo přísedícího v případech projednávaných tříčlenným senátem u krajských soudů a současně vykonávat profesní činnost, která je slučitelná s jejich povinnostmi u soudu.

Nedávný nárůst počtu dočasně jmenovaných laických soudců je přímým důsledkem zániku místních soudů pro drobné občanskoprávní spory (*juges de proximité*), původně zřízených zákonem ze dne 9. září 2002 a zrušených článkem 15 zákona č. 2016-1547 ze dne 18. listopadu 2016 o modernizaci justice pro 21. století a vyhláškou č. 2017-683 ze dne 28. dubna 2017.

Institucionální zákon (*loi organique*) č. 2016-1090 ze dne 8. srpna 2016, který vstoupil v platnost dne 1. července 2017, sloučil funkce místního soudce pro drobné občanskoprávní spory a dočasně jmenovaného laického soudce.

Nábor dočasně jmenovaných laických soudců probíhá pravidelně na základě přihlášky (nikoli výběrového řízení).

Podmínky způsobilosti k výkonu funkce dočasně jmenovaného laického soudce

Žadatel musí mít francouzské občanství, být ve věku 35 až 75 let, mít plná občanská práva, být bezúhonný, splňovat všechny požadavky na státní službu a být fyzicky způsobilý k plnění požadovaných povinností, s přihlédnutím k veškerým úpravám proveditelným v případě zdravotního postižení.

Žadatelé musí také splnit jednu z těchto podmínek:

- mít titul potvrzující, že absolvovali nejméně čtyři roky dalšího vzdělávání (nebo rovnocennou kvalifikaci) a doložili odbornou praxi v délce nejméně sedmi let, která je kvalifikuje k výkonu soudních funkcí,
- být ředitelem* kanceláře soudu a mít prokázanou sedmiletou praxi soudního úředníka,
- být státním zaměstnancem kategorie A na ministerstvu spravedlnosti** a mít doloženou sedmiletou praxi v této funkci,
- být členem nebo bývalým členem právnické nebo soudní profese, která podléhá regulaci nebo ochraně titulu, a mít doloženou praxi v délce nejméně pěti let.

Postavení dočasně jmenovaných laických soudců

Divize Nejvyšší soudní rady s pravomocí pro soudce s rozhodovací pravomocí vydává stanovisko k uchazečům, které navrhuje ministr spravedlnosti.

Na laické soudce dočasně jmenované nařízením (*décret*) prezidenta republiky se vztahují pravidla platná pro

kariérní soudce.

Jsou jmenováni na dobu pěti let s možností jednoho opětovného jmenování a nesmí svou funkci vykonávat po dosažení věku 75 let.

Vedle svých soudních povinností mohou vykonávat profesní činnost, není-li v žádosti uvedena na seznamu neslučitelných činností.

Povinnosti dočasně jmenovaných laických soudců

Dočasně jmenovaní laičtí soudci plní tyto povinnosti:

- U krajského soudu projednávají občanskoprávní a trestněprávní spory jako přisedící v tříčlenném senátu. Mohou potvrzovat dohody v trestněprávních věcech v rámci třetinové činnosti soudu, která na ně připadá. Působí také u policejních soudů, kde projednávají omezený počet případů zahrnujících první čtyři kategorie dopravních přestupků a pátou kategorii pro pokuty v pevně stanovené výši a vyřizují trestní příkazy u výše uvedené trestných činů.
- U okresního soudu projednávají občanskoprávní věci do výše třetiny činnosti okresního soudu, ke kterému jsou přiděleni.

Odborné vzdělávání dočasně jmenovaných laických soudců

Dočasně jmenovaní laičtí soudci absolvují desetidenní teoretickou odbornou přípravu na Národní škole pro soudce a státní zástupce (ENM).

Na základě rozhodnutí Nejvyšší soudní rady absolvují buď zkušební dobu u soudu v rozmezí 40 až 80 dnů za šest měsíců, nebo odbornou stáž u soudu v délce 40 dnů, kterou lze výjimečně zkrátit s ohledem na odbornou praxi uchazeče.

Odměny dočasně jmenovaných laických soudců

Dočasně jmenovaní laičtí soudci jsou odměňováni za poskytované služby podle odpracované doby služby.

Jednotková sazba za dobu služby činí 106,28 EUR v hrubém vyjádření (podle indexu pro platy ve veřejném sektoru k 1. únoru 2017), přičemž limit je nejvýše 300 dob služby za rok.

Dočasně jmenovaní laičtí soudci nedostávají cestovní náhrady za cestu ze svého bydliště do budovy soudu, ke kterému jsou přiděleni.

Členové pracovních soudů

Pracovní soudy byly zřízeny v roce 1806 a představují soudy prvního stupně, které se specializují se na řešení individuálních sporů, jež mezi zaměstnanci nebo uční a zaměstnavateli vznikají v souvislosti s jejich smlouvami. Soudci (členové) pracovních soudů pocházejí z oboru průmyslu a obchodu.

Systém pracovních soudů je založen na myšlence, že pracovněprávní vztahy, které jsou ze své podstaty specifické a složité, vyžadují přezkoumání soudcem, který má s takovými vztahy zkušenosti, ať už jako zaměstnanec, nebo jako zaměstnavatel.

Pracovní soudy proto musí mít stejný počet zástupců zaměstnanců a zaměstnavatelů (společné senáty). Členové soudu jsou rozděleni do dvou sborů (zaměstnanci a zaměstnavatelé) a pěti specializovaných sekcí (průmysl, obchod, zemědělství, různé činnosti a řídicí a vedoucí pracovníci).

Své povinnosti u 210 pracovních soudů v kontinentální Francii a v zámořských územích vykonává celkem 14 512 členů a řeší přibližně 142 500 případů ročně.

Jejich hlavním úkolem je dosáhnout smíru stran, a pokud se to nepodaří, rozhodnout příslušný spor.

Způsob jmenování

Od roku 1979 byli členové pracovních soudů voleni svými kolegy každých pět let ve všeobecných volbách

všeobecným přímým hlasováním. Z důvodu snižujícího se počtu aktivních voličů a následné klesající legitimacy systému pracovních soudů byly zkoumány nové metody jmenování členů tribunálu.

V souladu s tím nařízením (*ordonnance*) č. 2016-388 ze dne 31. března 2016 potvrdilo zvláštní povahu systému pracovních soudů a nahradilo přímé hlasování jmenováním na návrh odborů a sdružení zaměstnavatelů, a to v návaznosti na stanovení jejich reprezentativnosti v rámci postupu, který byl zaveden k měření reprezentativnosti odborů a organizací zaměstnavatelů.

V současné době probíhá všeobecné kolo jmenování členů pracovních soudů každé čtyři roky. Soudci jsou jmenováni společným nařízením (*arrêté*) ministrů spravedlnosti a práce. Pozice, které se uvolní v průběhu funkčního období, jsou zveřejněny v rámci doplňujících kol jmenování a jsou obsazovány stejným postupem jako ve všeobecných kolech.

Odborná příprava

Zákon č. 2015-990 ze dne 6. srpna 2015 o růstu, činnosti a rovných ekonomických příležitostech měl zlepšit profesní status členů pracovních soudů, zejména zavedením povinné počáteční a průběžné odborné přípravy.

Členové pracovních soudů tak absolvují povinné počáteční odbornou přípravu před nástupem do funkce soudce a následně se účastní průběžné odborné přípravy.

Počáteční odborná příprava je pro členy zastupující zaměstnavatele i zaměstnance stejná. Pořádá ji a zajišťuje Národní škola pro soudce a státní zástupce (ENM). Odborná příprava se skládá z několika teoretických a praktických modulů v celkové délce pět dnů. Má se za to, že člen pracovního soudu, který nedokončí počáteční odbornou přípravu do patnácti měsíců od prvního dne druhého měsíce po svém jmenování, z funkce odstoupil.

Členové pracovních soudů také během čtyřletého funkčního období absolvují šest týdnů průběžné odborné přípravy. Za poskytnuté této odborné přípravy odpovídá ministerstvo práce.

Pravidla chování

Členové pracovních soudů skládají přísahu. Jsou vázáni pravidly chování platnými pro soudce: musí vykazovat nezávislost, nestrannost, důstojnost a bezúhonnost a chovat se tak, aby v tomto ohledu vyvrátili jakékoli legitimní pochybnosti. Jsou také vázáni povinností zachovat důvěrnost rozhodovacího procesu.

Vyhláška č. 2016-1948 ze dne 28. prosince 2016 o profesní etice a disciplinárním řízení členů pracovních soudů, která byla přijata na základě zákona č. 2015-990 ze dne 6. srpna 2015 o růstu, činnosti a rovných ekonomických příležitostech, doplnila do zákoníku práce nový článek R.1431-3-1, který Nejvyšší radě členů pracovních soudů (*Conseil supérieur de la prud'homie*) ukládá vypracovat kodex chování členů tribunálu, jež musí být zveřejněn.

Nejvyšší rada členů pracovních soudů tento kodex chování schválila dne 26. ledna 2018.

Postavení

Aktivní členové pracovních soudů mají postavení chráněného zaměstnance, což znamená, že nemohou být propuštěni bez předchozího souhlasu inspektorátu práce, a mají právo na nepřítomnost během pracovní doby.

Tato doba nepřítomnosti se považuje za skutečnou pracovní dobu a jako taková je hrazena zaměstnavatelem a zahrnuta do sociálního zabezpečení. Čas strávený prací pro pracovní soud během pracovní doby tedy neznamená ztrátu platu nebo zaměstnaneckých výhod. Stát vyplácí zaměstnavateli náhradu tohoto platu.

Zástupci zaměstnavatelů a zaměstnanců v rámci soudu, kteří nespádají do výše uvedené kategorie (uchazeči o zaměstnání, důchodci, členové, kteří působí u soudu mimo svou pracovní dobu), jsou za dobu své služby odměňováni na základě sazby stanovené legislativním nařízením (*décret*).

Mohou jim být také proplaceny cestovní výdaje.

Soudci obchodních soudů

V kontinentální Francii vyjma Alsaska-Moselska (kde v rámci místní zákonné výjimky řeší obchodní spory útvar

krajského soudu) se nachází 134 obchodních soudů prvního stupně a devět smíšených obchodních soudů působí v zámořských územích.

Obchodní soudy projednávají spory mezi podnikateli nebo mezi podnikateli a obchodními společnostmi a spory týkající se obchodních transakcí.

Soudci obchodních soudů (*juges consulaires*) jsou podnikatelé nebo řídicí pracovníci společností. Mají proto odbornou praxi z podnikání.

V současné době existuje více než 3 400 soudců obchodních soudů.

Jsou voleni svými kolegy v každoročních dvoustupňových volbách.

Jsou voleni na první funkční období v délce dvou let. Poté mohou být znovu zvoleni na dobu čtyř let u téhož soudu nebo jakéhokoli jiného obchodního soudu, a to s omezením na čtyři funkční období, s výjimkou předsedy odcházejícího z funkce, který může být znovu zvolen na páté funkční období pouze jako člen senátu.

Soudci skládají přísahu a řídí se tímž kodexem chování jako profesionální soudci.

Pracují jako dobrovolníci. Aby mohli službu vykonávat, musí být k dispozici a musí být připraveni přijmout osobní závazek, zejména formou účasti na nezbytné počáteční a průběžné odborné přípravě.

Zákon 2016-1547 ze dne 18. listopadu 2016 o modernizaci systému soudnictví pro 21. století zavedl zásadní reformu postavení soudců obchodních soudů. Provedl zejména revizi ustanovení o příslušném kodexu chování a disciplinárních řízeních a posílil profesní status těchto soudců zavedením povinného úvodního a soustavného vzdělávání, která zajišťuje Národní škola pro soudce a státní zástupce.

Přisedící u soudů pro záležitosti sociálního zabezpečení

Přisedící u soudů pro záležitosti sociálního zabezpečení (*tribunaux des affaires de la sécurité sociale*) jmenuje na dobu tří let první předseda odvolacího soudu na základě seznamu předkládaného pro příslušný soud ředitelem krajského ředitelství pro oblast mládeže, sportu a sociální soudržnosti na návrh nejrepresentativnějších oborových a profesních organizací.

Zákon ze dne 18. listopadu 2016 o modernizaci systému soudnictví pro 21. století zrušil soudy pro záležitosti sociálního zabezpečení a od 1. ledna 2019 převedl jimi řešené věci na speciálně určené krajské soudy. Přisedící budou věci projednávat u těchto soudů.

Přisedící u soudů pro spory týkající se pracovní neschopnosti

Přisedící u soudů pro spory týkající se pracovní neschopnosti (*tribunaux du contentieux de l'incapacité*) jmenuje na dobu tří let první předseda odvolacího soudu příslušného v dané oblasti na základě seznamu předkládaného ředitelem krajského ředitelství pro oblast mládeže, sportu a sociální soudržnosti na návrh nejrepresentativnějších oborových a profesních organizací.

Zákon ze dne 18. listopadu 2016 o modernizaci systému soudnictví pro 21. století zrušil soudy pro spory týkající se pracovní neschopnosti a od 1. ledna 2019 převedl jimi řešené věci na speciálně určené krajské soudy. Přisedící budou věci projednávat u těchto soudů.

Přisedící v senátech krajských soudů pro záležitosti sociálního zabezpečení

Od 1. ledna 2019 zasedají tito přisedící v senátech krajských soudů speciálně určených k projednávání sporů v oblasti sociálního zabezpečení a sociální pomoci.

Na dobu tří let je jmenuje první předseda odvolacího soudu po konzultaci s předsedou krajského soudu, a to na základě seznamů sestavených prefektem pro daný soud na návrh nejrepresentativnějších oborových a profesních organizací.

Uchazeči musí být francouzskými státními příslušníky ve věku nejméně 23 let, musí splňovat podmínky pro výkon funkce člena poroty, nesmí být shledáni vinnými z přestupku podle zákoníku pro venkov a mořský rybolov

nebo zákoníku sociálního zabezpečení a nesmí být členy rady organizace sociálního zabezpečení nebo vzájemné pojišťovny. Jejich povinnosti jsou slučitelné s povinnostmi členů pracovního soudu.

Přisedící u soudů pro mladistvé

Přisedící u soudů pro mladistvé (*tribunaux pour enfants*) jmenuje ministr spravedlnosti na dobu čtyř let na základě seznamu uchazečů předloženého prvním předsedou odvolacího soudu, k němuž je soud pro mladistvé přiřazen.

Uchazeči musí být francouzskými státními příslušníky ve věku nejméně 30 let a musí z titulu jakékoli funkce vykazovat zvláštní zájem o záležitosti týkající se mladých lidí.

Přisedící u paritních soudů pro zemědělské pronájmy

Přisedící u paritních soudů pro zemědělské pronájmy (*tribunaux paritaires des baux ruraux*) jmenuje na dobu šesti let první předseda odvolacího soudu na základě seznamů sestavených prefektem pro daný soud na návrh nejreprezentativnějších profesních organizací nebo organizací vlastníků půdy.

Zahrnují pronajímatele, kteří nejsou zároveň nájemci, a nájemce, kteří nejsou pronajímateli, dle potřeby rozdělené do dvou sekcí společného soudu, z nichž jedna zahrnuje pronajímatele a nájemce na základě nájemních smluv a druhá pronajímatele a nájemce podle dohod o společném hospodaření.

Uchazeči musí být francouzskými státními příslušníky ve věku nejméně 26 let, nesmí být zbaveni civilních, občanských nebo profesních práv a musí být alespoň pět let pronajímatelem nebo nájemcem na základě nájemní smlouvy nebo dohody o společném hospodaření.

Soudní tajemníci

Soudní tajemníci (*greffiers*) jsou specializovaní úředníci v soudním řízení, kteří pomáhají soudci při vypracování soudních písemností a nesou odpovědnost za ověřování soudních listin v případech stanovených zákonem.

Soudní tajemníci spolupracují se soudcem, pomáhají mu při přípravě a vyřizování spisů k soudnímu jednání a při vyhledávání právní dokumentace. Dle pokynů soudců připravují návrhy rozhodnutí a podání. V rámci poskytování informačních a asistenčních služeb veřejnosti mohou být tajemníci pověřeni poskytováním informací, pokynů nebo pomoci uživatelům při plnění soudních formalit nebo postupů. Mohou jim být také přiděleny povinnosti v oblasti odborného vzdělávání.

Většina pracovních povinností soudního tajemníka je vykonávána v jednotlivých kancelářích soudů. V závislosti na velikosti a struktuře soudu mohou soudní tajemníci zastávat vedoucí místa jako ředitel nebo náměstek ředitele kanceláře soudu nebo vedoucí oddělení.

[Vyšší soudní tajemník](#) (378 Kb)

[Soudní tajemník](#) (375 Kb)

K 1. lednu 2018 řídil odbor lidských zdrojů ministerstva spravedlnosti v soudních kancelářích 10 931 zaměstnanců, z toho 9 368 bylo přiděleno k soudům.

Advokáti

Advokáti (*avocats*) jsou soudní úředníci a vykonávají své povolání jakožto osoby samostatně výdělečně činné. Pravidla, kterými se řídí, jsou stanovena zejména v zákoně č. 71-1130 ze dne 31. prosince 1971 o reformě některých soudních a právnických povolání a v nařízení (*décret*) č. 91-1197 ze dne 27. listopadu 1991 o struktuře povolání právníka. Zákon č. 90-1259 ze dne 31. prosince 1990, který novelizoval zákon z roku 1971, spolu s prováděcími nařízeními k tomuto zákonu, zavedl nové povolání advokáta (*avocat*) sloučením stávajících povolání advokáta (*avocat*) a právního poradce (*conseil juridique*). Zákon ze dne 25. ledna 2011, kterým se reformuje právní zastoupení před odvolacími soudy, pak sloučil funkce advokáta a právního zástupce u odvolacího soudu (*avoué près les cours d'appel*).

Při své každodenní činnosti plní advokáti tyto dvě funkce: zaprvé mají pomáhat klientům a zastupovat je u soudu (soudní funkce) a zadruhé poskytovat právní poradenství a vypracovávat právní akty (právní funkce).

Na základě ustanovení čl. 4 odst. 1 zákona ze dne 31. prosince 1971 získali advokáti téměř monopolní postavení, pokud jde o asistenci a zastupování stran, jednání v soudních sporech a při obhajobě před soudy a jakýmkoliv soudními či disciplinárními orgány.

Neexistuje žádné celostátní sdružení advokátů, neboť advokáti si přáli zachovat spravedlivé zastoupení všech advokátních komor. Na území kontinentální Francie a v zámořských teritoriích existuje šestnáct advokátních komor (*barreaux*), které jsou ustaveny u soudů prvního stupně (*tribunal de grande instance*), přičemž v čele každé komory stojí její předseda (*bâtonnier*) a řízení zajišťuje rada komory (*conseil de l'ordre*); posláním rady komory je zabývat se veškerými otázkami vztahujícími se k výkonu povolání, dbát na dodržování povinností advokátů a chránit jejich práva.

Národní rada advokátních komor (*Conseil national des barreaux* - CNB), zřízená zákonem ze dne 31. prosince 1990 (článek 15), je veřejně prospěšnou institucí (*établissement d'utilité publique*) s právní subjektivitou; jejím úkolem je zastupovat advokáty v jednáních s orgány veřejné moci a dbát na harmonizaci pravidel a zvyklostí tohoto povolání.

Národní rada advokátních komor má vlastní internetové stránky poskytující všem bezplatný přístup k informacím o způsobu organizace tohoto povolání, o aktuálních otázkách, které se jí týkají, a k seznamu všech advokátů, kteří jsou zapsáni ve francouzských advokátních komorách. Většina velkých advokátních komor má své vlastní internetové stránky, které jsou všem bezplatně přístupné a jejichž adresy jsou uvedeny v seznamu advokátních komor uvedeném na stránkách CNB.

Celostátní pravidla chování vytváří CNB prostřednictvím regulačních rozhodnutí zveřejněných v Úředním věstníku, která mají vůči advokátům přímou použitelnost.

Advokáti působící u dvou francouzských nejvyšších soudů, ve Státní radě a u kasačního soudu tvoří samostatnou profesi: patří do kategorie úředních osob jmenovaných do funkce nařízením ministra spravedlnosti a majících monopolní postavení při zastupování před nejvyššími soudy v případě, že takové zastupování je povinné. Řídí se pravidly, jež jsou stanovena zejména v nařízení (*ordonnance*) ze dne 10. prosince 1817, kterým se zřizuje komora advokátů při Státní radě a kasačním soudu, nařízení (*décret*) č. 91-1125 ze dne 28. října 1991 o podmínkách přístupu k povolání advokáta a nařízení (*décret*) č. 2002-76 ze dne 11. ledna 2002 o pracovní kázní v tomto povolání.

Advokáti u nejvyšších soudů tvoří samostatnou komoru, v jejímž čele stojí předseda, kterému pomáhá rada komory o jedenácti členech. Tento orgán komory zajišťuje výkon disciplinární funkce a zastupování profesí.

Další podrobnosti uvádějí internetové stránky [Komory advokátů při Státní radě a kasačním soudu](#).

Existuje v této oblasti nějaká databáze?

Existuje databáze spravovaná Národní radou advokátních komor, která obsahuje seznam advokátů zapsaných u každé advokátní komory ve Francii.

Jsou tyto informace přístupné bezplatně?

Přístup k databázi na internetových stránkách [Národní rady advokátních komor](#) je bezplatný.

Notáři

Organizace

Notář (*notaire*) je úřední osoba jmenovaná nařízením (*arrêté*) ministra spravedlnosti. Svou profesi však notáři vykonávají jako samostatně výdělečnou činnost. Pravidla upravující tuto profesi jsou stanovena zejména v zákoně 25 Ventôse An XI (datováno podle kalendáře Francouzské revoluce); nařízení (*ordonnance*) č. 45-2590 ze dne 2. listopadu 1945; vyhláška (*décret*) č. 45-0117 ze dne 19. prosince 1945 o organizaci notářského povolání; vyhláška (*décret*) č. 73-609 ze dne 5. července 1973 o odborném vzdělávání a podmínkách pro výkon

notářského povolání a vyhláška (*décret*) č. 78-262 ze dne 8. března 1978, kterou se stanoví notářský tarif.

Příslušníci této profese jsou organizováni v notářských komorách na úrovni departementů a v radách na úrovni kraje, jejichž úkolem je regulace a disciplinární dohled nad notáři v obvodě jejich územní působnosti. Při jednáních s vnitrostátními orgány zastupuje profesi Nejvyšší notářská rada (*Conseil supérieur du notariat*).

Kromě své úlohy při zastupování profese v jednáních s orgány veřejné moci je úkolem Nejvyšší notářské rady prevence a řešení profesních sporů mezi notáři nespádajícími pod stejnou krajskou radu. [Nejvyšší notářská rada](#) má bezplatné internetové stránky s popisem hlavních charakteristik tohoto povolání a seznamem notářů a jejich komor v departementech a krajích.

Úloha a funkce

Notáři jsou zmocněni vystavovat úředně ověřené listiny, které jsou následně vykonatelné bez nutnosti získat soudní příkaz.

Jejich úkolem je rovněž poskytovat poradenství soukromým osobám a podnikům, které může být případně spojeno s vystavováním úředních listin, a sekundárně mohou zasahovat ve věcech správy majetku a při obchodních jednáních o nemovitostech.

Ostatní právníká povolání

Soudní exekutoři

Soudní exekutoři (*huissiers de justice*) jsou úřední osoby, které jsou do svých funkcí jmenovány vyhláškou (*arrêté*) ministra spravedlnosti. Svou profesi však vykonávají jako samostatně výdělečnou činnost. Pravidla upravující toto povolání jsou stanovena zejména v zákoně ze dne 27. prosince 1923, nařízení (*ordonnance*) č. 45-2592 ze dne 2. listopadu 1945, vyhlášce (*décret*) č. 56-222 ze dne 29. února 1956 a vyhlášce (*décret*) č. 75-770 ze dne 14. srpna 1975.

Jako jediní mohou doručovat procesní listiny a vykonávat soudní rozhodnutí a exekuční listiny nebo tituly. Kromě toho zejména mohou, buď z příkazu soudu, nebo na žádost soukromých osob, vyhotovovat exekutorské zápisy. Dále mají možnost vykonávat vedlejší povolání mediátora, správce budov a pojišťovacího agenta, přičemž o této skutečnosti musí informovat příslušnou krajskou komoru, jakož i státního zástupce (*procureur général*) při odvolacím soudu v obvodu, v němž se nachází jejich kancelář.

Za úkony související s jejich funkcí v občanskoprávních a obchodních věcech pobírají soudní exekutoři tarifní odměny stanovené v nařízení (*décret*) č. 96-1080 ze dne 12. prosince 1996.

Profesi soudních exekutorů zastupují komory na úrovni departementu a kraje působící v obvodu každého odvolacího soudu. Kromě toho existuje národní komora, která zastupuje veškeré soudní exekutory před orgány veřejné moci a řeší spory mezi jednotlivými komorami a soudními exekutory, kteří nejsou členy téže krajské komory. [Národní komora soudních exekutorů](#) má bezplatné internetové stránky, kde jsou popsány hlavní charakteristiky této profese a kde je uveden seznam soudních exekutorů.

Na základě nařízení (*ordonnance*) ze dne 2. června 2016 vznikla nová profese soudního vykonavatele (*commissaire de justice*), která od 1. července 2022 nahradí profesi soudního exekutora a soudního dražebníka (*commissaire-priseur judiciaire*).

Toto nařízení upravuje pravidla pro soudní vykonavatele a stanoví, že nová profese bude postupně zavedena do 1. července 2022 prostřednictvím přechodných opatření. Vzhledem k tomu, že funkce soudního exekutora a soudního dražebníka jsou zčásti podobné a doplňují se, bylo rozhodnuto racionalizovat stávající organizaci profesí a sloučit je do jedné profese soudního vykonavatele.

Pravidla, jimiž se řídí soudní vykonavatelé, budou plně použitelná od 1. července 2022. Od 1. července 2026 tato profese plně nahradí profese předchozí: soudní exekutoři a soudní dražebníci, kteří neabsolvovali zvláštní odbornou přípravu, aby splnili podmínky způsobilosti jako soudní vykonavatelé, ukončí svou činnost. Od 1. ledna 2019 nahradí Národní komora soudních vykonavatelů (*Chambre nationale des commissaires de justice*) národní komory soudních exekutorů a soudních dražebníků, aby připravila postupné sblížení a poté sloučení obou

povolání.

Ostatní soudní úředníci

Vedoucí kanceláře obchodních soudů (*greffiers de tribunaux de commerce*) jsou úředními osobami, jejichž hlavní úkol spočívá v asistenci poskytované členům obchodních soudů v průběhu soudního jednání a předsedovi tohoto soudu při plnění všech administrativních úkolů. Řídí soudní kancelář a zajišťují řádné vedení obchodního a podnikového rejstříku (*registre du commerce et des sociétés* – RCS) a rejstříků a spisů soudu. Vydávají úřední opisy, odpovídají za použití pečeti soudu a uchovávají peněžité částky složené v soudní kanceláři, sepisují listiny soudní kanceláře a jiné formální listiny, které spadají do jejich působnosti.

Toto povolání je upraveno články L.741-1 a násl. až R.741-1 obchodního zákoníku.

Před státními orgány zastupuje příslušníky tohoto povolání Národní rada vedoucích soudních kancelář obchodních soudů (*Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce* – CNGTC). Jedná se o subjekt uznávaný za veřejně prospěšnou instituci (*établissement d'utilité publique*) s právní subjektivitou; Rada je pověřena ochranou kolektivních profesních zájmů. Organizuje počáteční a průběžnou odbornou přípravu vedoucích a zaměstnanců soudních kancelář i profesní zkoušky a napomáhá při získávání stáží a dohlíží na jejich průběh. Podrobnější informace v této souvislosti uvádějí internetové stránky [Národní rady vedoucích soudních kancelář obchodních soudů](#).

[Vedoucí soudních kancelář obchodních soudů](#) (366 Kb)

[Vedoucí soudních kancelář obchodních soudů s pracovní smlouvou](#) (366 Kb)

Právní poradci / podnikoví právníci

Profese právního poradce (*conseil juridique*) byla zákonem č. 90-1259 ze dne 31. prosince 1990 sloučena s profesí advokáta (*avocat*).

Právníci (*juristes*), kteří nepůsobí jako nezávislí advokáti (*avocats*), ale pracují jako podnikoví právníci, se nemusejí řídit zvláštními profesními předpisy.

■ Poslední aktualizace: 10/01/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.